

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2014 – 2015

LE PETIT PAIN AU CHOCOLAT

Στο μάθημα των Γαλλικών, οι Μικροί Μουσικόφιλοι της ΣΤ' Τάξης του 11ου Δημοτικού Σχολείου Αθηνών είχαν μια ευχάριστη γευστική και μουσική έκπληξη από την καθηγήτριά τους κ. Θεοδώρα Τσιφλικά! Με αφορμή το τραγούδι Le petit pain au chocolat του Joe Dassin, όχι μόνο συζήτησαν για τα croissants και τα brioches που τόσο ωραία ξέρουν να φτιάχνουν οι Γάλλοι αλλά και τα γεύτηκαν! Στη συνέχεια, διαβάζοντας τη μετάφραση της καθηγήτριάς τους, κατανόησαν το νόημα του τραγουδιού και ζωγράρισαν εικόνες και εντυπώσεις τους. Καλή ακρόαση!

[Joe Dassin: Le petit pain au chocolat](#)

Tous les matins il achetait son p'tit pain au chocolat. La boulangère lui souriait, il ne la regardait pas. Et pourtant elle était belle. Les clients ne voyaient qu' elle. Il faut dire qu' elle était vraiment très croustillante autant que ses croissants et elle rêvait mélancolique le soir dans sa boutique à ce jeune homme distant. Il était myope voilà tout. Mais elle ne le savait pas. Il vivait dans un monde flou où les nuages volaient bas. Il ne voyait pas qu' elle était belle. Ne savait pas qu' elle était celle que le destin lui envoyait à l' aveuglette pour faire son bonheur. Et la fille qui n' était pas bête acheta des lunettes à l' élu de son cœur.

Dans l' odeur chaude des galettes et des baguettes et des babas, dans la boulangerie en fête un soir on les maria. Toute en blanc qu' elle était belle... Les clients ne voyaient qu' elle et de leur union sont nés des tas des petits gosses myopes comme leur papa. Gambadant parmi les brioches se remplissant les

poches de p'tits pains au chocolat. Et pourtant elle était belle, les clients ne voyaient qu' elle et quand on y pense la vie est très bien faite. Il suffit de si peu d' une simple paire de lunettes pour rapprocher deux êtres et pour qu' ils soient heureux.

Κάθε πρωί αγόραζε το κρουασάν του με σοκολάτα. Η φουρνάρισσα του χαμογελούσε, αυτός δεν την κοιτούσε. Κι όμως, ήταν όμορφη. Οι πελάτες μόνο αυτήν έβλεπαν. Πρέπει να πούμε πως ήταν πραγματικά πολύ «τραγανή» όσο και τα κρουασάν της και μελαγχολική, ονειρευόταν τα βράδια στο μαγαζί της αυτόν τον απόμακρο νεαρό. Μα αυτός είχε απλά μυωπία. Αυτή όμως δεν το ήξερε. Ζούσε σε ένα κόσμο φλου όπου τα σύννεφα πετάνε χαμηλά. Δεν έβλεπε ότι αυτή ήταν όμορφη. Δεν ήξερε πως ήταν αυτή που το πεπρωμένο τού έστελνε στα τυφλά για να γίνει ευτυχισμένος. Η κοπέλα που δεν ήταν χαζή αγόρασε γυαλιά στον εκλεκτό της καρδιά της.

Μέσα στη ζεστή μυρωδιά από παξιμάδια και μπαγκέτες και μπαμπάδες, μέσα στο γιορτινό φούρνο ένα βράδυ τους παντρέψανε. Ντυμένη ολόλευκα πόσο όμορφη ήταν... Οι πελάτες μόνο αυτή βλέπανε και από την ένωσή τους γεννήθηκαν ένα σωρό παιδάκια με μυωπία όπως ο μπαμπάς τους. Χοροπηδώντας ανάμεσα στα τσουρεκάκια γεμίζανε τις τσέπες τους με κρουασάν σοκολάτα. Κι όμως, ήταν όμορφη, οι πελάτες μόνο αυτήν έβλεπαν και αν το σκεφτούμε καλά η ζωή είναι καλά φτιαγμένη. Αρκεί κάτι μικρό όπως ένα ζευγάρι γυαλιά για να έρθουν κοντά δυο άνθρωποι και να γίνουν ευτυχισμένοι.

Μετάφραση: Θεοδώρα Τσιφλικά

ΠΗΓΗ : <http://3dimthivas-music.blogspot.gr/2015/02/joe-dassin-le-petit-pain-au-chocolat.html?m=0>

Επιμέλεια video : Παπαγιαννακοπούλου Ελένη